

Závornický evangelík

Rok 2017 ročník 20

2

*Spasení není z vás, je to Boží dar;
není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.
(Efezským 2,9)*

ÚVODEM

Letos oslavujeme pětisté výročí začátku evropského reformačního hnutí. V roce 1517 německý teolog Martin Luther ve Wittenbergu zveřejnil svých 95 protiodpustkových tezí. K tomu jej vedly rozpory mezi jeho svědomím (které se opíralo o studium Bible) a oficiálním učením tehdejší církve. Lutherovy myšlenky se rychle rozšířily a mnohými byl považován za muže následujícího myšlenky Jana Husa. Za jeho život a dílo jsme mu vděční i my.

Martin Luther: Několik útěšných napomenutí ve věcech týkajících se svatého Slova Božího

Následující povzbuzení na základě výroků z Písma se stručnými komentáři sepsal Luther během svého pětiměsíčního pobytu v pevnosti Koburk v roce 1530. Luther zde sídlil v době Augsburského sněmu, na který se nemohl osobně dostavit kvůli platné říšské klatbě vůči jeho osobě. Zatímco na sněmu luterskou reformaci bránil a vykládal jeho spolupracovník Filip Melanchton, Luther na Koburku překládal žalmy a další části Starého zákona, psal dopisy do Augsburgu i Wittenbergu, ale také kázání a bojové i útěšné spisy. Napomenutí ve věcech Slova Božího existují v několika verzích, postupně rozšiřovaných o různé komentáře; zde je přeložena pravděpodobně původní, oproštěná verze Lutherova.

Když na nás kvůli Božímu slovu dolehnou těžkosti, tíseň a pronásledování, jak to již s sebou svatý kříž přináší, necht' nás s Boží pomocí náležitě potěší a pohnou zde následující příčiny, abychom v takovém případě zůstali klidní, odhodlaní a dobré mysli a takovou věc odevzdávali a poroučeli Boží milosrdné a otcovské vůli.

Neboť tak praví svatý Pavel k Timoteovi: „A všichni, kdo chtějí zbožně žít V Kristu Ježíši, zakusí pronásledování.“ A dále, že věc víry spočívá v rukou toho, kdo tak

útěšně říká: „...nikdo je z mé ruky nevyrve.“¹

Nebylo by dobré ani žádoucí, aby věc víry zůstávala v našich rukou, neboť my bychom ji mohli žalostně ztratit. Všechny tyto útěšné výroky jsou vskutku pravdivé a nic nelžou, ve shodě se Žalmem 46: „Bůh je naše útočiště, naše síla...“ ...A dále: „Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.“²

A tak je také pravda, že Bůh dal svého Syna za nás za všechny, Římanům 8³. Je-li tohle pravda, proč se poddáváme

ubohému strachu, chvění, starostem a smutku? Jestliže Bůh dal svého jediného Syna, jak by mohl přenést přes srdce, že by nás opustil v daleko menších záležitostech?

Zároveň je Bůh přeci mnohem mocnější, silnější a mohutnější než ďábel. To říká Jan ve svém listu: „Ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.“⁴

Jestliže podléháme zkáze, musí s námi trpět i samotný Kristus, všemohoucí král nad světem. A kdyby i naše věc měla podlehnout zkáze, tak bychom stejně měli mnohem radši podlehnout zkáze s Kristem, než pevně stát s nejvyšší pozemskou instancí.

Věc víry nespočívá jen na našich bedrech, nýbrž v mnoha zemích je mnoho zbožných křesťanských duší, které se steny a křesťanskou modlitbou při nás stojí a podporují nás.

Zároveň máme přeci mnoho bohatých a útěšných zaslíbení a příslibů Božích, jichž jsou plné žalmy i všechna evangelia. Ty v žádném případě nesmíme přehlížet, nýbrž naopak si jich považovat, jako v Žalmu 55: „Na Hospodina slož svoji starost“ atd.⁵ Podobně v Žalmu 27: „Naději slož v Hospodina“⁶ A dále samotný Kristus, Jan 16: „Vzchopte se, já jsem přemohl svět.“⁷ To se neukáže jako falešné, jsem si tím jistý, že Kristus přemohl svět. Proč se však bojíme světa, jako by on byl vítězícím přemožitelem? Ať si někdo zkusí takový nárok získat na kolenou z Říma nebo Jeruzaléma! Ale že takových zaslíbení máme příliš mnoho, tak jimi pohrdáme. To však není dobré. Jestliže však naše víra je slabá, prosme

jen s plnou vážností spolu s apoštoly, Lukáš 17: „Pane, dej nám více víry!“⁸ Také platí, že věc víry byla větší za časů Jana Husa a mnohých dalších než v naší době. Ačkoliv je věc víry sama o sobě velká, tak také ten, kdo ji vyvolal a řídí ji a pohání, je velký. Ta věc není přeci naše. Tak proč bychom se kvůli tomu bez ustání trápili a mučili?

Jestliže ta věc a učení jsou špatně, proč se proti tomu neozveme? A jestliže jsou pravdivé a správné, proč se snažíme usvědčit Boha ze lživosti jeho mnohých vlídných, útěšných zaslíbení, když nás nabádá, abychom byli dobré mysli, když říká, jak už jsme zmínili výše: „Na Hospodina slož svoji starost.“ Podobně: „Hospodin je blízko“ atd., Žalm 34⁹. I kdybychom se sebevíce starali a trápili, stejně se svými zbytečnými starostmi ničemu neprospějeme, Matouš 6.¹⁰

Zrovna tak nám ani ďábel nemůže udělat nic víc, než že nás může usmrtit. Ale duši nám musí ponechat, jak také říká Kristus, Matouš 10: „A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo“ atd.¹¹

A tak Kristus „jednou zemřel za naše hříchy“, podle Římanům 4 a Židům 9 a 10.¹² Tudíž pro pravdu a spravedlnost už nikdy znovu nezemře, nýbrž žije a vládne jako všemohoucí Pán nad veškerým stvořením. Je-li tohle pravda, proč se bojíme?

I kdybychom pro Boží slovo měli propadnout zkáze, pokud by se to tak Bohu líbilo, pak přeci Bůh, který se stal naším Otcem, a také laskavým Otcem našich žen a dětí, vdov a sirotků, by jim dokázal poskytnout ochranu a útočiště a

všechno zajistit tisíckrát lépe než my za našeho života.

Naším prarodičům a předkům se nepodařilo dosáhnout toho, co my prožíváme v těchto časech velké Boží milosti, a co je pouze a jediné dobrota, milost a dar Boží. A tento Bůh zůstane Bohem a Stvořitelem také po nás, jako jím byl před námi a zůstává i při nás. Bůh přece nezemře s námi a nepřestane být Bohem.

Tak se to jevilo knězi Élímu, že židovské království podlehne zkáze, když filistiňští ukořistili židům Boží schránu. Když si ale kněz Élí zlomil vaz, bylo na tom židovské království mnohem lépe než za jeho života. Stejně tak když byl zabit král Saul, co se dalo jiného čekat, než že s judským královstvím teď bude konec?¹³ Když papeženci upálili Jana Husa v Kostnici, považovali za jisté, že tím náležitě povýšili papežství. Ale nikdy dříve nebyl papež v takovém opovržení jako právě od té doby.

A tak také skrze Boží Slovo máme jistotu, že po tomto životě nastane věčný život a království. Jinak bychom museli zrušit první přikázání i s celým Evangeliem. Neboť k čemu by nám bylo zapotřebí Boha v tomto pomíjivém životě, v němž se nejlépe daří těm, kdo žádného Boha nemají? Jestliže však je Bůh, pak budeme žít nejen tady, ale na tom místě, kde On je. Tak také první přikázání Boží staví pod Boží ochranu naše děti a potomstvo, když Bůh sám říká: „Prokazují milosrdenství tisícům pokolení“ atd. Těmto vznešeným slovům oprávněně věříme. A byt' i naše víra byla

slabá, podstatné je, že věříme.

Kdyby Bůh poslal anděla, aby nám tohle všechno zvěstoval, možná bychom tím nepohrdali. Ale i když se nám nechce jen tak věřit ústnímu kázání, tak bychom přeci jen neměli pohrdat žalmy, apoštoly a samotným Kristem, kteří nás všichni zahrnují mnohým kázáním a útěšnými slovy, když říkají: buďte dobré myslí, nebojte se, věřte, buďte rozhodní a udatného srdce.¹⁵ Jestliže nevěříme takovému množství Božích ujištění, nedokázali bychom věřit ani tehdy, kdyby i přišli samotní andělé.

Tak je také jistojistě pravda, i kdyby nás protivník všechny zardousil, jestliže by to tak Bůh připustil, že Bohu by náležela pomsta.

Neboť jistě přijde ten, který řekne: „Kde je tvůj bratr Ábel?“¹⁶ A ten je obrátí na útěk.

Ve věci Božího Slova budme jen dobré myslí. Neboť Kristus je tady a přízná se před svým nebeským Otcem k těm, kteří ho nyní vyznávají před tímto zlobným lidským rodem, Matouš 10 a 1. Samuelova 2.¹⁷ Stejně také uvaž, že velký Pán, který to dílo začal, dovede je až do konce.¹⁸ Amen.

Je třeba trpět, chce-li kdo mít Krista. Je-li tomu tak, proč bychom se starali o řádění a běsnění mrtvých bůžků? V Žalmu 2 přeci stojí, že Bůh v nebesích se jim směje.¹⁹ Když se jim směje ten, který je mocným knížetem a nazývá se Bůh, proč bychom my měli nad nimi plakat? Vždyť Bůh se jim nesměje kvůli sobě, ale nám na útěchu, abychom také my sebrali udatnost a odvahu a dokázali se vysmát

všem jejich úderům.

Proto je pro nás v této věci nejdůležitější, abychom měli víru, aby věc víry nezůstala bez víry. Neboť ten, který tohle dílo bez našeho přičinění, rady, nápadů i skutků započal a také je až dosud poháněl, řídil a zachovával, ten je také bez naší rady a přičinění dovede do konce. O tom vůbec nepochybují. Neboť vím, jak říká Pavel Timoteovi, a jsem si jistý tím, komu jsem uvěřil.²⁰ Neboť On může darovat, vykonat a pomoci Víc, než co si dovedeme představit a zač prosíme, viz Efezským.²¹

On je Bůh, který to vše dokáže vykonat skvěle a mocně. My máme být lidmi, ne Bohem. To je jádro všeho. Jinak z toho nic nevzejde anebo jen věčný nepokoj a utrpení budou naší mzdou. Před tím nechť nás chrání Bůh. Amen.

1/ 2Tm 3,12 a J 10,28

2/ Ž 46,2; Ž 9,11

3/ Srov. Ř 8,32

4/ 1J 4,4

5/ Ž 55,23: „Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.“

6/ Ž 27,14: „Naději slož v Hospodina. Bud' rozhodný, bud' udatného srdce, naději slož v Hospodina!“

7/ J 16,33

8/ L 17,5

9/ Ž 34,19: „Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrúšeni V srdci, zachraňuje ty, jejichž duch je zdeptán.“

10/ Mt 6,27: „Kdo z vás může o jedinou píď“ prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?“

11/ Mt 10,28: „A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou.“

12/ Srov. Ř 4,25; Žd 9,28 a 10,12

13/ Srov. 1S 4,18 a 31,4

14/ Ex 20,6: „Prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají

15/ Srov. Ž 27,14 a 62,9; Mt 14,27 aj.

16/ Gn 4,9

17/ Srov. Mt 10,32 a 1S 2,30

18/ Srov. Fp 1,6

19/ Srov. Ž 2,4

20/ Srov. 2Tm 1,12

21/ Srov. Ef 3,20

Jedno z prvních vydání Lutherovy písně Mocný hrad je Bůh náš, kterou také zpíváme (EZ 189 – Hrad přepevný jest Pán Bůh náš)

Jak působilo svědectví sester Royových v Javorníku

Všichni víme, jak rychle se u nás šíří zprávy, ať špatné nebo v tomto případě dobré. A tak se za kopcem v Javorníku doslechli o sociální práci, ochotné pomoci potřebným a laskavém přístupu ke každému člověku. Různá svědectví a zkušenosti lidí se nejvíce dotkly ve válečné a poválečné době generace mých rodičů. Začalo to docela nenápadně.

Sestra Slováková z Velké měla dlouho bolavou ruku, doktorské léky nezabíraly a tak jí někdo poradil, aby jela k sestrám do Staré Turé. Několikrát tam zajela, sestra diakonka ji ochotně léčila pomocí bylinek, ale s modlitbou a také rozhovory nad Písmem léčila její duši. Bylo to nové poznání, které otvíralo její srdce pro Pána, a nemohla jinak, než přizvat další. Nejdříve to byly sestry ze Suchova a Javorníka (že by byly ženy vnímavější?), které tak věrohodně působily ve svých rodinách, že ke studiu bible přitáhly i své manžele nebo další členy rodin. Začali se scházet po nešporech ve sborovém domě, aby nacvičili dvojhlasý zpěv podmanivých písní sester Royových, se kterými chtěli sloužit ve sboru. Nesetkali se s velkým pochopením. Někteří v nich začali vidět sektu, které nestačí chození do kostela a musí se scházet ještě po domech ke čtení Písma a k modlitbám.

Opakovalo se to v církvi mnohokrát – jen nevybočovat ze zaběhnutých zvyklostí. Křest, náboženství, možná confirmace a občas kostel – to stačí. Byla jsem dost překvapena, že už Luther r. 1526 uvádí trojaký způsob bohoslužeb: latinské (liturgické), misijní (evangelizační) a zvláštní shromáždění k modlitbám a čtení Božího slova v domácnostech opravdových křesťanů (vyznávají evangelium skutkem i ústa. Ostatně takto přechkali pronásledování pro víru i naši bratrství praotcové, kterými se rádi chlubíme.

Ještě hůře někteří snášeli někteří návštěvy probuzeneckých kazatelů nejdříve ze Slovenska a později i z Moravy a Čech, jako sestry M. Rafajová, B. Jehličková, bratři Kolman, Kyprý, Adlof a další, jejich svědectví o změně života zbaveného alkoholu a kouření a ještě rozdávání takovéto literatury. Skrytá nevole tolerovala ještě pěvecký sbor s písněmi a práci ve sboru jako učení dětí v nedělní škole, ostatní už bylo přes čáru. I nám se může zdát přehnané a úsměvné jak tito lidé při své celodenní těžké práci využili každou chvíli odpočinku v poli i doma, aby z malých brožurek evangelií přečetli aspoň pár veršů. Roztrhané a umaštěné brožurky posilovaly a tak splnily svůj účel. Podle staré fotografie v době neodkladných zemědělských prací o žních i někteří kazatelé přiložili ruku k dílu, aby večer zbyla chvíle na duchovní věci. Objevila se duchovní literatura srozumitelná a čtivá nejen pro dospělé, také pro děti: *Ako kvapočka putovala*, brožovaná *Světélka* s krátkými poučnými příběhy i laskavými pohádkovými náměty. Jak jsme na ně nedočkavě čekali, až vyjdou, aby nám je rodiče mohli přečíst před spaním a oni při tom, chudáci, usínali únavou.

Jsem vděčná Pánu Bohu i rodičům za tyto krásné vzpomínky na dětství plné zpěvu a krásných příběhů. A tak nakonec musím přiznat za svou generaci, jak velký vliv na formování a vnímání života mělo pro nás dětství, zřetelné a pravdivé svědectví slovem i životem našich rodičů a prarodičů a také jejich trpělivé každodenní modlitby. Teprve pak přicházely další vlivy, za které jsem neméně vděčná, jako nedělní škola, konfirmace, sdružení mládeže a další aktivity ve sboru.

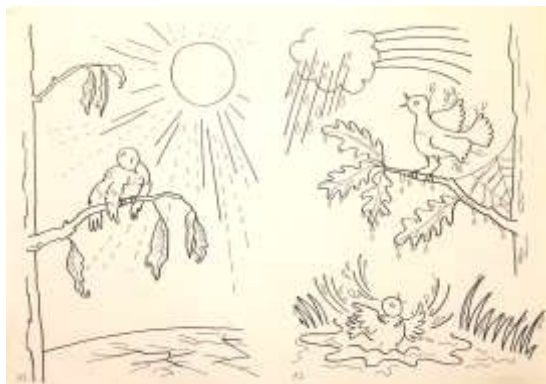
Zůstává tady velká výzva pro nás, kteří žijeme ve svobodě, bez pronásledování a říkáme si křesťané. Abychom vyprošovali od Boha každý den novou milost být Jeho svědky pravdivými a radostnými, nebát se a nestydět přiznat komu věříme a svým životem to potvrzovat. To je totiž to, co dlužíme těm dalším generacím po nás, nemůže to udělat za nás nikdo jiný.

Bylo by jistě možné psát ještě o misijní organizaci Snaha, ve které dál pokračovala práce probuzených lidí v naší zemi, o jejích kurzech s velkým počtem lidí ve Zlíně, později ve Vrbně nebo o vzniku církevních sociálních ústavů a naší Diakonii. Ale to už je na jiný článek.

Marta Nováková

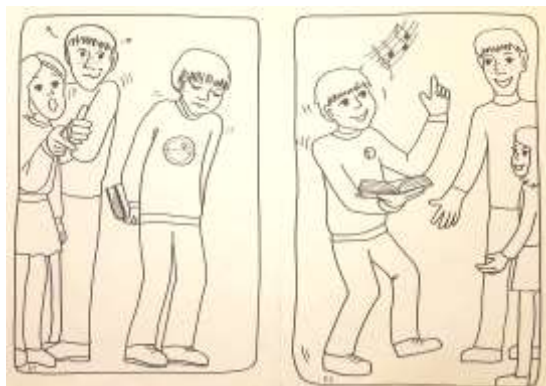

na fotografii je zpěvácký kroužek v létě 1939

Ahoj děcka,

poznáte jaký je rozdíl mezi obrázky levé straně a těmi napravo? Co mají všechny levé obrázky společného? Kdo si myslí, že na všech je někdo zkomírající, **jakoby bez života**, má pravdu. Všechny jsou jakoby „**bez šťávy**“, smutné. Na všech je někdo, kdo má strach co přijde. Takto se to nedá dlouho vydržet. To bude brzy konec...

Stejně to prožíval i Boží lid v babylónském zajetí. Ale Pán Bůh jim poslal Izajáše, jednoho z dalších proroků, o kterém ještě v nedělce uslyšíme. A vzkázal mu:

Neboj se, že to už je konec... Já jsem tě stvořil a já ti pomáhám.

Já sám **vyleju vody** tam, kde je všecko vyprahlé a suché.

Já **vyleju svého Ducha** na ty, kdo přijdou po tobě. Budou se mít k životu jako vrby u potoka a hrdě se budou hlásit: „**Já patřím Pánu Bohu!**“ (Můžeš si to přečíst v Bibli v Iz 44,2-5.)

To se stalo Ježíšovým učedníkům o Letnicích. A může se to stát i každému z nás. Pán Bůh i tvému životu **chce dát šťávu**. Chceš vědět jak?

Vaše Světlana

Letos se koná 20. ročník orientačního závodu tříčlenných hlídek **Biblická stezka.**

Dovolte mi tedy malé ohlédnutí:

Poprvé jsme na „Stezku“ jeli v roce 2002. Od té doby jsme se zúčastnili 13x (mimo mou MD). Dohromady jsme dali téměř 30 hlídek, fyzicky jsme někam odvezli přes 80 dětí, ovšem více než 2/3 dětí se zúčastnili více než jednou.

Zapojilo se tedy více než 30 různých dětí.

Do celostátního finále jsme se probojovali 7x, ale 2x jsme se nezúčastnili ze zdravotních důvodů. Letos to tedy bude naše pátá účast ve finále.

Nejúspěšnější účastník: Tereza Šimšová (3x za sebou se v různých hlídkách probojovala do finále)

Nejvytrvalejší účastník: Magdaléna Kománková (zúčastnila se 7x a nenechala se odradit ani zlomenou rukou při své 2. účasti)

Největší úspěch: 6. místo ve finále v r. 2003 (hlídka ve složení Tereza Šimšová, David Hrbáč, Jan Šimša) - to jsou oni → → →

Největší šok: výzva, abychom se nejen účastnili, ale ujali se i organizace Jihomoravského regionálního kola závodu.

Největší překvapení: jak rychle děcka zapadnou do kolektivu a se zaujetím se účastní každé připravené aktivity, ať už jde o hru nebo přípravu bohoslužeb.

Největší dojetí: Když jsme v r. 2005 museli s manželem termín regionálního kola trávit v nemocnici, odvezli děti na závody sami rodiče.

Největší radost: když vidím, že se děcka jedou nejen vyblbnout, ale že se i sami učí a připravují, aby byli co platní svému týmu.

Tak doufám, že letos na finále naše hlídka ve složení Marek Machovčák, Šimon Hrbáč a Ondřej Grepl ostudu neudělá!

Body od rozhodčího			
ol.	název stanoviště	body	rozhodčí
1			
2			
3	TRATI 1	26	Marek
4	PP	4,5	12
5			
6	TRATI 2	6,5	12
7	ODHADY	6,5	12
8	TRATI 3	5	12
9	TRATI 4	6	12
10	TRATI 5	8	12
11	TRATI 6	9	12
12	TRATI 7	4,5	12

Finalisté

2002 – Tereza Šimšová, Petra Katzerová, Vojtěch Rumíšek

2003 – Tereza Šimšová, David Hrbáč, Jan Šimša

2008 – Jan Šimša, Samuel Kománek, Magdaléna Kománková

2013 – Anna Kománková, Jakub Kománek, Jana Komárková

2017 – Marek Machovčák, Šimon Hrbáč a Ondřej Grepl

Světлана Greplová

Co se událo:

KONFIRMACE 2017

Milí bratři, milé sestry,
na Květnou neděli jsme v našem sboru
prožili další slavnostní konfirmaci.
Letos byli konfirmováni: Michaela
Pavlincová, Kristýna Prekopová, Jiří
Bančák, Marek Machovčák a Šimon
Hrbáč. Přinášíme Vám nejprve tři
jejich slavnostní promluvy. A pak také
promluvu bratra kurátora.

Poděkování rodičům

Letošní rok byl pro nás hodně náročný a nejen pro nás, ale i pro naše blízké. V první řadě bychom proto chtěli poděkovat rodičům, prarodičům a také příbuzným, kteří se za nás modlili, podporovali nás a také se s námi učili. Děkujeme vám za vaši podporu a čas, který jste si na nás udělali.

Poděkování farářů

A jako další bychom chtěli poděkovat panu faráři. Začali bychom tím nejdůležitějším, a to je, že celý rok nás učil, trávil s námi čas a hodně se nám věnoval. Moc Vám děkujeme za to, že jste měl s námi trpělivost, i když to někdy vypadalo, že do konfirmačního budeme chodit ještě příští rok. Byla s vámi hrozná sranda a do teď na to vzpomínáme. Děkujeme Vám za všechno. Také chceme poděkovat paní Minaříkové za pomoc při uklízení kostela a paní faráře za to, že pouštěla pravidelně každou středu pana faráře na konfirmační.

Promluva k novým konfirmandům

Milí budoucí konfirmandé, náš rok byl pro nás sice náročný, ale nakonec jsme se s tím nějak poprali. Zažijete si mnoho srandy, hlavně s panem farářem. Například když si z nás dělal srandu, že budeme psát test, ale nakonec jsme ho nepsali, protože jsme se dívali na hokej... Také proběhly sázky... Radíme vám, nikdy se s panem farářem nevsázejte. Hodně jsme si to užili na víkendovce, kde jsme byli s mládežníky. Tak dostali Marek, Jirka a Šimon přezdívku „Tři magoři z Javorníka“... A těch přezdívek (v průběhu konfirmační přípravy) bylo víc... Například Marek měl přezdívku „Kaufland“ a Šimon zase „Dotys“. Jak se přibližovala konfirmace, psali jsme testy, a

také jsme byli zkoušeni Věříme, že to zvládnete stejně jako my. Hodně štěstí do dalšího roku konfirmace vám přejí: Míša, Týna, Šimon, Jirka a Marek.

Promluva br. kurátora ke konfirmandům

Milý sbore, milí konfirmandé, minulý týden proběhla Vaše zkouška. Měli jste složit zkoušku ze svých vědomostí, ale jak jsem našel v církevních řádech, tak Vaše zkouška formou hry je neplatná a musí se opakovat. Podle církevních řádů toto přezkoušení není platné, a proto bratr farář připraví novou zkoušku, abyste byli uznáni právoplatnými členy naší církve.

Takže toto prohlášení můžeme nazvat jako: APRÍL!

Dnes a denně můžeme slyšet podobné zprávy, které nás mají šokovat, ohromit, někdy nás zmatou, někdy nabízejí nepravdivé a nepotvrzené informace.

Ale když občas vše vypneme, skloníme se, tak najednou vyplavou na povrch staré a důležité otázky (a zprávy): pro nás křesťany:

- *Bude nám Bůh žehnat v našem životě?*

- *Jaké životní hodnoty máme?*

- *Co pro nás Bůh přichystal?*

- *Vnímáme své životy jen po materiální stránce, anebo dokážeme pomáhat i ostatním?*

- *A také: Až jednou budeme stát před Bohem a budeme skládat účty z našeho denního života, z kolika hříchů se budeme zodpovídat, z kolika nabídnutí pomocné ruky se budeme radovat?*

A proto Vám přejí, moji milí, do

života dobré učí na dobré zvěsti a stále široké srdce pro druhé a dobré uši k rozpoznání cesty Božích dětí. Toto Vám přejí za sebe, za bratry starší i za celý náš sbor.

Bůh Vám žehnej.

Proběhly dvě **brigády** – práce na odpadové jímce v zahradě a položení dlažby u stodoly. Všem účastníkům děkujeme!

Navštívili nás dva **hosté**:

- 30. dubna - Jaroslav **Kernal** z Prahy, kazatel a šéfredaktor křesťanského časopisu Zápas o duši. Dopoledne kázal a odpoledne přednášel na téma *Jak se žije nezávislým křesťanským sborům?*

- 30. května - Geoff **Volker** z USA., který měl přednášku o biblickém pohledu na Izrael.

Oba přednášející vnesli do našeho prostředí mnoho zajímavých témat, nad kterými budeme dál přemýšlet. Mohli jsme si uvědomit, že existují i jiné pohledy a přístupy k Písmu, což bylo pro nás obohacující. Také jsme u obou milých hostů viděli lásku k Božímu slovu a opravdovou touhu podle něj žít. To je vždycky inspirativní, nastavuje nám to zrcadlo.

V období od minulého čísla se konaly tyto sbírky:

16.4. Hlavní dar lásky JJ 9370 Kč

Během května - Jeronýmova jednota - 45.250 Kč

Všem dárcům děkujeme!

Čeká nás...

Každý rok vyjadřujeme svou sounáležitost se střediskem Diakonie **hospic Citadela** (jehož partnerským sborem jako seniorát jsme) seniorátní sbírkou a výzvou k modlitbám.

Diakonie
Českokobratrské církve evangelické

Ale upřímně – jaké budou naše modlitby za něco, co neznáme, co jsme ani neviděli?

A tak pokud chcete nejen přispívat na sbírku, ale i vidět, jak středisko vypadá, jak funguje, kdo a jak tam žije a pracuje, přijměte srdečné pozvání na

**Den Diakonie v Citadele ve Valašském Meziříčí (Žerotínova 1421) ,
v neděli 18. června 2017.**

14 hod - bohoslužba se slavnostním pověřením pracovníků ke službě v Diakonii,

15 hod - prohlídka hospice a domova, pohoštění, program pro děti.

Sbírka na hospic Citadela proběhne v našem kostele 18.června 2017

„Děkujeme za veškerou podporu, pomoc a vaše modlitby a těšíme se na osobní setkání“ napsala paní ředitelka Mgr. Květoslava Othová

Milé děti, milí rodiče, bratři a sestry,

na závěr školního roku pro Vás chystáme **odpoledne na farní zahradě**. Jenom „odpoledne“? Ano, jenom „odpoledne“. Když totiž tuto akci blíže popíšeme, pak mnozí řeknou, že to není zrovna pro ně. A nepřijdou. Takže: Není to jen sborové odpoledne (jen pro členy sboru). Není to jen rodinné odpoledne (jen pro mladé rodiny). Není to jen dětské odpoledne (jen pro děti). Je to odpoledne pro všechny, kteří mají chuť přijít. Kdy? **V neděli 25.6. od 15.30 h.**

Jako v minulých letech: Pro děti budou přichystány hry, dospělí si dobře povykládají, rozděláme oheň a něco si opečeme, zazpíváme Pánu Bohu k oslavě a poděkujeme mu za celý uplynulý školní rok. Já se na to už moc těším, tak doufám, že vy všichni také ☺

-
- 15.-18.6. vodácký víkend na Berounce
 - 1.-7. 7. letní tábor na Ranchi Rovná
 - 25.7. koncert pro Javorník (tradičně v úterý po Horňáckých)
-

500. výročí evropské reformace

K letošnímu výročí evropské reformace, spojené s osobností Martina Luthera, chystá Českobratrská církev evangelická na neděli 10. září 2017 v **Ratiboři**

církevní slavnost: program zahájí slavnostní bohoslužby s kázáním synodního seniora Daniela Ženatého, liturgii povede farářka Jarmila Wiera Jelinek a o hudební doprovod se postará Evangelický chór Zlín pod vedením celocírkevního kantora Ladislava Moravetze. Bohoslužby bude přenášet Český rozhlas. Odpoledním programem se pak

prolne koncert Zvonků dobré zprávy, 2 přednášky (O.Macek, M. Frydrych, divadelní představení nebo komentovaná prohlídka. Chybět nebude program pro děti, stánky s knihami nebo občerstvení. Na závěr akce je připraveno symbolické sázení stromu.

Co nás čeká na NG festu 2017

Chceme Vám představit a pozvat Vás na letošní 6. ročník NG festu, který se uskuteční v sobotu 29. července na fotbalovém hřišti v Javorníku.

I letos připravujeme program pro celou rodinu. Děti se mohou těšit na pohádku „O veliké řepě“, kterou pro ně zahrají divadelníci z Brna. Pro nás velké jsme pozvali komediální divadelní improvizátory, kteří nás rozplakali smíchy už minulý rok. Kromě toho se těšíme na taneční vystoupení a také tzv. „Dogdancing“, což je tanec se speciálně vycvičeným psem. Děti budou mít na hřišti k dispozici množství dalších her, malování a drobných sportovních aktivit.

Ne každý rád sleduje divadlo nebo poslouchá hudbu. Proto jsme v minulém roce poprvé měli v rámci programu přednášku na obecním domě. Pro letošní přednášku jsme pozvali renomovanou sociální pedagožku Mgr. Milenu Mikulkovou, která bude mluvit na téma „5 kroků k životní spokojenosti“. Určitě na přednášku v obecním domě pozvěte i přátele, protože spokojení chceme být všichni 😊

A samozřejmě se můžete těšit na 4 hudební kapely. Asi není třeba představovat naši místní kapelu Only His, která bude hrát i písně z jejich nového CD. Pokud se Vám líbí písničkáři, tak

letos budete spokojení dvojnásob, protože k nám přijdou hned dva a oba ze Slovenska. Znamější je určitě Janaïs, která přijede i s kapelou zahrát své písně. Mladý pop-folkový písničkář Kiko Balco si svou akustiku s několika písněmi doveze z Nové Bani. Na závěr NG festu vystoupí známá kapela Lámačské chvály, která nás povede ve zpěvu písní k chvále Pánu Bohu. Vedoucí kapely Braňo Letko nám také řekne silný příběh ze svého života.

Jako řečník bude v krátkém zamyšlení mluvit Jakub Limr z Hradce Králové. Jakub bude mluvit na téma Společně, jež jsem Vám představoval v minulém čísle Javornického evangelíku.

Minulý rok přišlo na NG fest přes 600 lidí a věřím, že jsme společně strávili nejen hezký půlden, ale že každý si mohl odnést nejen hezký kulturní zážitek, ale i nějaké povzbuzení, úsměv a naději do dalších dní. Všechny Vás srdečně zveme.

Ženám, které si přejí, aby jejich manželé byli duchovními vůdci

Já vím. Vidíš, kým by tvůj manžel MOHL být. Kdyby se jen víc modlil. Kdyby jen vedl rodinu k chození do sboru. Kdyby jen denně četl Bibli. Kdyby jen byl duchovním vůdcem, kterého tvoje rodina, jak víš, tak potřebuje.

Díváš se na něj a vidíš nezám. Lenost. Cítíš smutek, ale spíš tě to rozčiluje. Vidíš tak jasně, co by měl dělat. Proč to jen nedělá?

A než si to uvědomíš, najednou cítíš, jak k němu začínáš ztrácet úctu. Začínáš k němu cítit odpor. Díváš se na ostatní manžely a říkáš si, proč se jim nemůže podobat.

Tvoje motivy jsou dobré. Chceš, aby celá tvoje rodina duchovně rostla, aby měla silný duchovní základ, aby milovala Boha a společně Mu sloužila. Avšak často to dopadne tak, že svého manžela zostudíš, vyjádříš nesouhlas s jeho vůdcovskými dovednostmi.

Počkej chvíličku, milá křesťanská manželko, a zamysli se nad tím, kde všude ty sama selháváš ve svém chození s Kristem. Přemýšlej nad tím, jak často musíš činit pokání, jak často zjišťuješ, že jsi zase upadla do té staré hříšné pasti, jak často si přeješ, abys ovládala svůj jazyk. Přemýšlej nad tím, jak daleko máš ty sama k dokonalosti. A pak se podívej na svého muže znovu, se soucitem ke spolu-hříšníkovi, s obdivem ke všem věcem, které dělá správně, a se stejnou trpělivostí, o které víš, že Bůh chová k tobě.

Je tak jednoduché vidět manželovy chyby. Ale pravda je, že pokud chceš, aby byl tvůj muž duchovní vůdce, měla by ses víc modlit a méně sekýrovat. Měla bys dát do slov všechno, pro co si ho vážíš a obdivuješ. Měla bys přestat nahlížet na situaci tak, že ty to máš správně a on špatně. Místo toho zaujmi postoj, že jste oba nedokonalí a potřebujete Boží vedení a péči. A pak pomoz svému muži modlitbou, opravdovým povzbuzením (ne kritikou převlečenou za povzbuzení) a bezpodmínečnou láskou.

Jsi důležitou součástí duchovního růstu svého manžela, ať už si to uvědomuješ nebo ne. Avšak rýpání a nucení nefungují. Modli se za něj. Miluj ho. A důvěřuj Bohu, že vykoná dílo, které může vykonat jen On. Nebyla jsi dána svému manželovi, abys jednala jako jeho osobní duch svatý. Bůh chce, abys ho hluboce milovala a sloužila mu coby svému souputníkovi na cestě k věčnému životu. Jestli chceš, aby tvůj manžel byl u vás doma duchovním vůdcem, sama se nech vést pokorou místo frustrace, láskou místo pýchy, modlitbou místo kritiky. Toto jsou první kroky k povzbuzení duchovního růstu v muži, kterého miluješ.

A především nikdy nezapomínej na všechny ty věci, kvůli kterým ses do něho zamilovala, drahá přítelkyně. Naděje existuje, vždyť je to skvělý chlap. Modli se za něj a hodně ho miluj.

Melissa Edgington

Svatodušní svátky:

Neděle 4.6. 10:00 h bohoslužby s vysluhováním svatě
večeře Páně a sbírkou na Diakonii ČCE

Pondělí 5.6. 18:30 h bohoslužby (A. Prčíková, ČCE Hrubá Vrbka)

Neděli 25.6. od 15.30 h. odpoledne
na farní zahradě nejen pro děti

Neděle 18. června 2017 sbírka na hospic **Citadela**
ve Valašském Meziříčí,
jehož partnerským sborem je Východomoravský
seniorát, tedy my všichni.

Od 14 hod můžete hospic navštívit na Dnu Diakonie
v Citadele ve Valašském Meziříčí

Oslava 500. výročí evropské reformace
v neděli 10. září v Ratiboři

Javornický evangelík- sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Javorníku nad Veličkou, 69674 Javorník 111, <http://cce-javornik.estranky.cz>, e-mail:
cce.javornik@gmail.com, redakce: Petr Kulík, Světlana Greplová, Luděk Mikáč.
Vychází 4x ročně Bankovní spojení: 1444717349/0800